

Пише: Бранислав Ристивојевић
понедељак, 21 новембар 2016 20:35

Управо ових дана смо сведоци скупштинске расправе око допуне КЗ кривичним делом забране порицања геноцида. Ако се она усвоји у Србији неће смети да се говори било шта другачије од онога што је нека судска пресуда утврдила о неком геноциду. Несумњиво је ово кривично дело вид ограничења слободе говора, слично другим из кухиње америчких левих либерала као што је нпр. говор мржње. Сва ова ограничења слободе говора заједно се могу подвести под један виши генерички појам који их обухвата - политичка коректност.

Политичка коректност је збирни назив за, пореклом, америчка ограничења слободе говора која су створена по узору на она која су некад постојала у комунизму. Као и друга сродна ограничења, нису успели да је „запате“ у матичној земљи јер она изузетно цени слободу говора, али су је успешно извезли у државе у којима сопствене владе немају снаге да се одупру овом увозу Соросевог новог говора. Оно што није довољно добро за Америку изгледа да јесте за Србију.

Политичка коректност се у суштини своди на механизме самоцензуре или цензуре којима се ограничава шта се може говорити, рећи или саопштити, о чему се може причати, дебатovati, аргументовати и слично. Она функционише тако што људи застрашени различитим претњама ванправним (лажно морално згражавање, одбацивање, грађанска смрт) или правним санкцијама (лустрација, избацивање са посла, лишавање функција или титула, казне) запуше своја или туђа уста у свом окружењу.

Речник “политички коректног” геноцида или вербални деликт поново међу Србљима

Пише: Бранислав Ристивојевић
понедељак, 21 новембар 2016 20:35

